

Seitsemän Vielä Bernie Siegel'istä

Bernie Siegel Revisited

Kirjassaan, *Love, Medicine, and Miracles (Rakkaus, lääketiede ja ihmeet)*, tri. Bernie Siegel kirjoittaa: . . . Kaikella, mikä antaa toivoa . . . on kyky parantaa.¹

—Robert Schuller, 1989

Kuten kuvailin kirjassani, *Deceived on Purpose*, yksi varhaisista vihjeistä koskien Robert Schuller'in läpitunkevaa, päällekkäistä vaikutusta Rick Warren'in palvelutyöhön oli Warren'in näköjään täysin aiheeton viittaus Bernie Siegel'iin. Kirjassaan, *Tavoitteena elämä (Päivä Oy 2005, 3.p. 2010)*, Warren yhtäkkiä ja umpimähkäisesti referoi Siegel'iä koskien aiheita ”toivo” ja ”päämäärä.” Hän tekee tämän varoittamatta lukijoitaan, että Siegel oli New Age -johtaja, jonka henkiopas oli nimeltään ”George.” Vuoden 1986 kirjassaan, *Love, Medicine & Miracles*, Siegel kuvailee, kuinka hän sai yhteyden ”George'iin” meditoidessaan ensimmäistä kertaa.²

Kerroin myös huomanneeni, että 13 vuotta, ennenkuin Rick Warren viittasi Bernie Siegel'iin koskien ”toivoa” ja ”päämäärä,” Schuller oli viitannut Siegel'iin koskien tätä samaa aihetta vuoden 1989 kirjassaan, *Believe in the God who Believes in You (Usko siihen Jumalaan, joka uskoo sinuun)*.³ TV-ohjelmassaan, *Hour of Power*, Schuller oli jopa kuvaillut New Age'in Siegel'iä ”yhtenä 20. vuosisadan suurimmista lääkäreistä.”⁴ Siegel puolestaan oli yksi merkittävistä Robert Schuller'in vuoden 1995 kirjan, *Prayer: My Soul's Adventure with God: A Spiritual Autobiography (Rukous: Sieluni seikkailu Jumalan kanssa: Hengellinen omaelämäkerta)*, etukannen suosittelijoista. Rick Warren'in viittaus Siegel'iin on luultavasti se mihin Saddleback'in uskonpuolustaja Gilbert Thurston viittasi tiettyinä asioina, joita Rick Warren ”oppi Robert Schuller'in kirjoista.”⁵

Yrittääkseen etäännyttää Rick Warren'in Schuller'in ilmeisen mentoroivan vaikutuksen todellisuudesta Saddleback'in uskonpuolustaja Richard Abanes kirjoitti, että se oli itseasiassa baptistisaarnaaja W. A. Criswell—ei Schuller—joka mentoroi Rick Warren'ia. Abanes kirjoitti:

Jos jonkun ansioksi voidaan lukea olla hänen [Rick Warren'in] hengellinen mentorinsa ja mallinsa, niin se olisi tämä vankka kristinuskon kannattaja.⁶

Abanes'in yritys kääntää huomio pois Robert Schuller'ista W. A. Criswell'iin päättyi kuitenkin takaiskuun. Vuonna 1995 Criswell ei vain suositellut ja kirjoittanut esipuhetta Rick Warren'in kirjaan, *Päämäärätietoinen seurakunta*, vaan hän myös suosittelee Schuller'in kirjaa, *Prayer: My Soul's Adventure with God*. Criswell'in suositus oli vain muutaman suosituksen tri. Bernie Siegelin suosituksen alapuolella. Abanes'in yrityksen ironia kääntää huomio pois Schuller'ista Criswell'in kautta on, että Criswell johtaa suoraan takaisin Schuller'iin. Criswell'in Schuller'in kirjan suositteleminen itseasiassa osoittautui yleissuosituksiksi kaikelle, mitä Schuller oli koskaan kirjoittanut. Criswell kirjoitti:

Kaikki, mitä maailmankuulu saarnaaja/pastori Robert Schuller kirjoittaa, on kiehtovaa ja innoittavaa koko maailmalle. Kuinka paljon enemmän, kun kirja koskee hänen sielunsa seikkailua Jumalan kanssa.⁷

W. A. Criswell, ”mentori,” johon Rick Warren viittasi ”isänään palvelutyössä”⁸ ja C. Peter Wagner, ”mentori,” joka Warren'illa oli tohtorinväitöskirjaansa varten,⁹ molemmat arvostivat niin suuresti Schuller'ia,¹⁰ ettei ole yllättävää, että Schuller'illa on ollut niin paljon vaikutusta Rick Warren'in palvelutyöhön. Eikä ole yllättävää, että Norman Vincent Peale, Schuller'in mentoriksi itse

tunnustautunut, oli myös sekaantunut Bernie Siegel'in. Peale'n näkyvä suositus oli Bernie Siegel'in kirjan, *Love, Medicine & Miracles*, takakannessa. Tämä Peale-Schuller-Warren yhteys Siegel'iin risteää ja kohtaa keskenään sellaisella tavalla, että se tekee vuorovaikutuksen kolmen välillä kiistattomaksi.

Ei Schuller'in mentoroima?

Richard Abanes'in haastattelussa Rick Warren'in kanssa, joka sisältyy Abanes'in kirjaan, *Rick Warren and the Purpose that Drives Him*, Warren antoi selvän vaikutelman, että hän huomioi Robert Schuller'ia vähän, tai ei lainkaan. Itseasiassa Schuller näytti olevan melkein ei toivottu henkilö Warren'ille vailla mitään mentoroivaa vaikutusta hänen elämäänsä. Kun häneltä kysyttiin oliko Schuller hänen mentorinsa, Warren vastasi painokkaasti: ”Ei! Ei koskaan ole ollut, eikä koskaan voisi olla!”¹¹ Tämä vastaus näytti johdonmukaiselta hänen 31.5.2005 Lighthouse Trails'ille lähetetyn sähköpostinsa kanssa, jossa hän sai näyttämään, että tuskin tunsu Schuller'ia—antaen siten ymmärtää, ettei Schuller'illa ole koskaan voinut olla mitään mentoroivaa vaikutusta hänen elämässään. Rick Warren'in sähköpostissa luki:

Minulla ei koskaan ollut edes yksityistä kahdenvälistä keskustelua herra Schuller'in kanssa—ei ikinä!¹²

Kuitenkin esityksessä vuonna 1995 New Age -myötäilijä/metodistipastori Leonard Sweet'in kanssa Rick Warren kertoi Sweet'ille, että ihmiset, joita hän ei koskaan ollut edes tavannut, olivat ”mentorineet” häntä, kun hän luki heidän kirjojaan. Warren sanoi Sweet'ille:

Olen lukenut tusinoittain ja tusinoittain ja tusinoittain kirjoja. Ihmiset, joita en koskaan ole tavannut, ovat mentorineet minua.¹³

Ottaen huomioon selvän vaikutuksen, joka Schuller'in kirjoituksilla ja opetuksilla on ollut Rick Warren'iin, on ihmeteltävä, miksi Warren näkee niin paljon vaivaa kiistääkseen tämän vaikutuksen tulevan sellaiselta henkilöltä, jonka sanat, ajatukset ja ideat niin täydellisesti kyllästävä hänen palvelutyönsä. Kirjansa, *Tavoitteena elämä*, osassa “Acknowledgments (Tunnustuksia)” Warren näyttää niin anteliaalta kirjoittaessaan:

Olen kiitollinen sadoille kirjoittajille ja opettajille, sekä klassisille, että moderneille, jotka ovat muotoilleet elämäni ja auttaneet minua oppimaan näitä totuuksia.¹⁴

Kuvailee, tai ei Rick Warren Robert Schuller'ia ”mentorinaan,” niin tuleeko meidän uskoa, että Schuller ei ole yksi niistä ”sadoista kirjoittajista ja opettajista,” jotka muotoilivat Rick Warren'in elämää ja vaikuttivat siihen? Kuitenkin, kun lukee Richard Abanes'in ”haastattelua” Rick Warren'in kanssa, niin näyttäisi, että Schuller'illa ei ollut merkittävää vaikutusta Rick Warren'in palvelutyöhön. Se ei kuitenkaan yksinkertaisesti ole totta. Jälleen Saddleback'in uskonpuolustaja Gilbert Thurston kertoi paljolti erilaisen tarinan, kuin minkä Rick Warren ja Richard Abanes kertoivat todetessaan: ”Epäilemättä Robert Schuller'illa on ollut vaikutus Rick'iin vuosien aikana.”¹⁵ Ja samalla, kun Saddleback'in uskonpuolustajat ovat yrittäneet useilla eri tavoilla vähätellä Kay Warren'in lausuntoa vuonna 2002 *Christianity Today* -lehden haastattelussa, hän teki hyvin selväksi, että Robert Schuller oli suuresti vaikuttanut hänen mieheensä. Hän totesi: ”Hänellä oli syvä vaikutus Rick'iin. . . Hänen positiivinen vetovoimansa uskomattomiin kiehtoi meitä voimakkaasti.”¹⁶

Kuitenkin kirjassaan, *Rick Warren and The Purpose that Drives Him*, Richard Abanes osoittaa, että Warren erottautui teologisesti Robert Schuller'ista vuonna 1998 —ikäänkuin se selittäisi pois kaiken Schuller'in vaikutuksen, joka edelleen tänä päivänä on niin läsnä Rick Warren'in palvelutyössä.¹⁷ Ja vaikka teologinen erottautuminen todella pitäisi paikkansa, niin olisi järkevää kysyä: ”Miksi Warren'ilta kesti niin kauan erottautua Schuller'ista? Erottamiskykyiset uskovat ovat

paljastanaat Schuller'in vääriä opetuksia yli viiden vuosikymmenen ajan—aina siitä saakka, kun Norman Vincent Peale vuonna 1957 antoi käynnistysapua Schuller'in palvelutyölle.¹⁸ Se merkitsisi, että Richard Abanes sanoo, että 24 vuoden ajan siitä lähtien, kun Rick Warren lukee ensimmäisen Schuller -kirjansa vuonna 1974¹⁹ aina vuoteen 1998—Rick Warren uskoi, että Schuller'illa oli terve jumalinen palvelutyö. Itseasiassa vuoden 1995 kirjassaan, *Päämäärätietoinen seurakunta* (Aika Oy 1999), Rick Warren luettelee Schuller'in seurakunnan yhtenä ”monista vahvoista Raamattuun uskovista kirkoista” Etelä-Kaliforniassa.²⁰ Yksin tämä lausunto heijastaa sitä suunnatonta vaikutusta, joka Schuller'illa on ollut Rick Warren'in kaltaisiin pastoreihin läpi vuosien—pastoreihin, jotka lukivat hänen kirjojaan, hyödynsivät hänen opetuksiaan ja valmistuivat hänen instituutistaan (Institute for Successful Church Leadership). Se heijastaa myös niin monien tämän päivän pastorien erottamiskyvyn puutetta. Ja samalla, kun Rick Warren muka erottautui Schuller'ista vuonna 1998, viimeaikaiset hänen kirjansa, *Päämäärätietoinen seurakunta*, painokset edelleen listaavat Schuller'in Kristallikatedraalin yhtenä ”monista vahvoista Raamattuun uskovista seurakunnista” Etelä-Kaliforniassa.²¹

Covey, Strobel, Kay Warren ja Schuller

Richard Abanes kirjoittaa, että koska mormoni Stephen Covey puhui Kristallikatedraalissa vuonna 1998, niin Rick Warren erottautui Schuller'ista ja on siitä saakka torjunut kaikki puhumiskutsut Schuller'ilta.²² Sitä, että Schuller salli mormoni Stephen Covey'n puhua Kristallikatedraalissa, tarjotaan eron syyksi. Silti Kenny Luck, Saddleback -kirkon miesten pastori, lainaa huolettomasti Stephen Covey'a vuoden 2007 kirjassaan, *Dream (Unelma)*. Hän lainaa Covey'a esittääkseen tärkeän ”Jumalan Unelman” toteutumista koskevan väitteen.²³ On ironista, että Luck—Saddleback'in pastori—käyttää mormoni Covey'a—miestä, joka muka sai Warren'in erottautumaan teologisesti Schuller'ista—painottamaan Schuller'in käsitettä, ”Jumalan Unelma,” jota sekä Warren, että Kenny Luck ajavat.

Toinen esimerkki. Vaikka Rick Warren on teoriassa erottautunut Robert Schuller'ista vuodesta 1998, hänestä ei ollut mitenkään ongelmallista, että yksi hänen Saddleback'in pastoreistaan—Lee Strobel—puhui vuoden 2002 Schuller'in instituutissa (Institute for Successful Church Leadership). Tuohon aikaan Strobel oli Saddleback'in pastori Rick Warren'in alaisuudessa.²⁴ Eräässä toisessa tuoreemmassa tapauksessa Rick Warren'in vaimo, Kay, oli puhujana julkisessa vuoden 2008 ”Rethink -konferenssissa,” joka pidettiin Kristallikatedraalissa.²⁵ Rick Warren'in oli oltava tietoinen, että Kay Warren'in esiintyminen Schuller'in kanssa vahvistaisi käsitystä, että Schuller oli edelleen kunnioitettava ja hyväksyttävä kristillinen johtaja. Tämä oli selvässä ristiriidassa sen ”erottautumisen” asenteen kanssa, jota Warren yritti heijastaa Saddleback'in uskonpuolustajiensa kautta. Kay Warren'in puhuessa Rick Warren'in uskonpuolustajat parhaillaan kuvailivat Schuller'ia sellaisena, joka ”oli poikennut pois perinteisen kristinuskon ladulta,”²⁶ oli ”universalisti,”²⁷ ”harhaoppinen liberaali,”²⁸ ja yksi ”todellisista uusikaikalaisista (New Agers).”²⁹ Silti Kristallikatedraalin Rethink -konferenssissaan Schuller piti hauskaa ihailijoidensa ympäröimänä ja puhujia olivat Kay Warren ja Rick Warren'in kollegat Lee Strobel, Charles Colson, Erwin McManus ym. Oli aika jolloin uskovat eivät voineet edes ajatella puhuvansa konferenssissa, jota isännöi New Age'a myötäilevä kristillinen johtaja. Artikkelissa, jonka kirjoitin koskien Schuller'in vuoden 2008 Rethink -konferenssia, totesin sen, mikä on selvää:

Vaikka Rick Warren on epätoivoisesti yrittänyt kiistää yhteytensä Schuller'iin, hänen vaimonsa läsnäolo konferenssissa puhuu selvää kieltään.³⁰

Robert Schuller'in Rethink -konferenssi—muka alusta kristillisille johtajille ja maailmanjohtajille ”tarttua” maailman ongelmiin—näytti olevan täydellinen väline pitää Schuller asioihin uppoutuneena. Kay Warren'in puhuessa Rethink -konferenssissa Schuller'in vuoden 2005 kirja, *Don't Throw Away Tomorrow: Living God's Dream For Your Life (Älä heitä pois huomista: Elä Jumalan Unelmaa sinun elämällesi)*, oli konferenssin osanottajien ostettavissa. Takakannessaan New Age -johtaja Gerald Jampolsky'n suositus Schuller'in kirja kuvaili ”Jumalan Unelmaa,”

maailmanrauhaa ja Schuller'in vahvaa uskoa ”viisaan kompromissin parantavaan ominaisuuteen.”³¹

Jos Rick Warren oli huolestunut Stephen Covey'n esiintymisestä Kristallikatedraalissa, niin entä sitten Gerald Jampolsky'n esiintyminen *Hour of Power* -ohjelmassa lokakuussa 2004?³² Hänen vaimonsa Kay'n puhuessa Schuller'in konferenssissa, Rick Warren'in poliittinen teeskentely oli ilmeinen kaikille, joilla oli silmät nähdä ja korvat kuulla, mitä todella oli tapahtumassa.

Julmia susia

Raamattu tekee hyvin selväksi, että meillä ”ei saa olla mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä” (Ef. 5:11). Jos apostoli Paavali olisi ollut naimisissa hän varmasti ei olisi lähettänyt vaimoaan vaskiseppä Aleksanderin Rethink -konferenssiin auttaakseen ratkaisemaan maailman ongelmia. Sensijaan hän olisi tehnyt juuri niinkuin teki—mainitsisi nimiä, paljasti pahan ja varoitti seurakuntaa vaskiseppä Aleksanderin ja Robert Schuller'in kaltaisista miehistä (2.Tim. 4:14-15).

Apostoli Paavalilla ei ollut kärsivällisyyttä aikansa julmille susille. Hän varoitti niistä kyynelin yötä päivää:

Sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa. Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellensä on itselleen ansainnut. Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä, ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa. Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itsekutakin. (Apt. 20:27-31)

Viitteet:

1. Robert H. Schuller, *Believe in the God Who Believes in You* (New York, NY: Bantam Books, 1989, 1991), pp. 199-200.
2. Bernie S. Siegel, M.D. *Love, Medicine & Miracles* (New York, NY: HarperCollins Publishers, 1986), pp. 18-20.
3. Schuller, *Believe in the God Who Believes in You*, op. cit., pp. 199-200.
4. Robert H. Schuller, “Principles for Powerful, Prosperous Living”-Part IX (*Hour of Power*, Program #1572, no specified date given, http://web.archive.org/web/20050421161228/http://www.hourofpower.org/booklets/archives/pppl_1563-1573/1572.html).
5. Gilbert Thurston, “Response to *Deceived on Purpose* by Warren Smith,” op. cit., p. 4.
6. Richard Abanes, *Rick Warren and the Purpose that Drives Him*, op. cit., p. 40.
7. Robert H. Schuller, *Prayer: My Soul's Adventure With God* (Nashville, TN: Thomas Nelson, Inc., 1995), p. ii.
8. Rick Warren, *The Purpose Driven Church*, op. cit., pp. 11-12.
9. Rick Warren's doctoral thesis outline: “New Churches for a New Generation: Church Planting to Reach Baby Boomers. A Case Study: The Saddleback Valley Community Church (California),” 1993 at Fuller Theological Seminary, available on Deception in the Church website:

<http://www.deceptioninthechurch.com/addendumNAR.html>.

10. C. Peter Wagner, *Churchquake: how the new apostolic reformation is shaking up the church as we know it* (Ventura, CA: Regal Books: A Division of Gospel Light, 2000 paperback edition), p. 177.

11. Richard Abanes, *Rick Warren and the Purpose that Drives Him*, op. cit., p. 29.

12. May 31, 2005 e-mail from Rick Warren to Lighthouse Trails Publishing, LLC, op. cit.

13. *The Tides of Change* (A 1995 audio presentation with Rick Warren and Leonard Sweet that was part of an ongoing series called “Choice Voices for Church Leadership,” distributed by Abington Press).

14. Rick Warren, *The Purpose Driven Life*, op. cit., dedication, p. 5.

15. Gilbert Thurston, “Response to *Deceived on Purpose* by Warren Smith,” op. cit.

16. Tim Stafford, “A Regular Purpose Driven Guy” (*Christianity Today*, November 18, 2002, Vol. 46, No. 12, <http://www.christianitytoday.com/ct/2002/november18/1.42.html>).

17. Richard Abanes, *Rick Warren and the Purpose that Drives Him*, op. cit., pp. 99-106.

18. Robert Schuller, *My Journey: From an Iowa Farm to a Cathedral of Dreams*, op. cit., p. 228.

19. Rick Warren, *The Purpose Driven Church*, op. cit., p. 190.

20. *Ibid.*, p. 38.

21. Rick Warren, *The Purpose Driven Church*, op. cit., p. 40 and in various other printings through at least 2008.

22. Richard Abanes, *Rick Warren and the Purpose that Drives Him*, op. cit., p. 103.

23. Kenny Luck, *Dream Workbook* (Colorado Springs, CO: Waterbrook Press, 2007), pp. 131-132.

24. 2002 Institute for Successful Church Leadership, Lee Strobel, <http://web.archive.org/web/20021218093027/www.crystalcathedral.org/rhsi/rhsi.speakers.html>.

25. For more information on the 2008 Rethink Conference, visit:

<http://www.lighthouse trailsresearch.com/rethink.htm>. For cached file of 2008 conference speakers, see: <http://web.archive.org/web/20080213010558/www.rethinkconference.com/content/blogcategory/3/14>.

26. Gilbert Thurston, “Response to *Deceived on Purpose* by Warren Smith,” op. cit.

27. *Ibid.*

28. Richard Abanes, “Warren Smith, the New Age, and Deception,” op. cit..

29. *Ibid.*

30. Warren B. Smith, “Rethinking Robert Schuller” (*WorldNetDaily*, October 30, 2007, http://worldnetdaily.com/news/article.asp?ARTICLE_ID=58409).

31. Robert H. Schuller, *Don't Throw Away Tomorrow: Living God's Dream for Your Life* (New York, NY: HarperCollins, 2005), p. 153.

32. *Hour of Power*, October 17, 2004, Robert H. Schuller's interview with Jerry Jampolsky. (This comment made by Schuller was in the televised interview but did not make it into their written transcript.)